

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011619
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011619.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského v trestnej veci proti odsúdenému F. V., nar. XX.XX.XXXX v I., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava, pre prečin krádeže v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 1, § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2015, prejednal sťažnosť odsúdeného F. V. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Pp/85/2014 zo dňa 24.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného F. V. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

F. V. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 36T/148/2012 zo dňa 02.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/52/2013 zo dňa 10.07.2013, pre prečin krádeže v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 1 k § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 10.07.2013, pričom trest má po započítaní väzby a výkonu trestu v inej veci predpokladane vykonať dňa 10.01.2015.

Následne nastúpi na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a 23 dní, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 35T/84/2010 zo dňa 24.05.2010 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina, sp.zn. 29Pp/5/2010 zo dňa 02.05.2013, pre prečin krádeže čiastočne v štádiu pokusu a čiastočne formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 1 k § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, ktorý má predpokladane vykonať dňa 02.06.2015.

Dňa 19.09.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného F. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že polovica jeho výkonu trestu odňatia slobody uplynula dňa 01.06.2014.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Pp/85/2014, zo dňa 24. novembra 2014 bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. v zmysle § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa návrh odsúdeného F. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietla.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde dňa 24.11.2014 odsúdený zahlásil sťažnosť, ktorú následne písomne zdôvodnil. V dôvodoch sťažnosti namietal, že pri tomto vykonávacom konaní nemal obhajcu, čím bol porušený § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por., nakoľko odsúdený sám nemá právnické vzdelanie. Podľa jeho názoru bola týmto porušená zásada rovnosti zbraní. Ďalej uviedol, že v jeho prípade bol porušený § 415 ods. 3 Tr. por. tým, že nebola dodržaná lehota uvedená v § 415 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bola jeho žiadosť prejednaná.

V súvislosti s námietkou odsúdeného, že pri tomto vykonávacom konaní nemal odsúdený obhajcu, čím bol porušený § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por., nakoľko sám nemá právnické vzdelanie, a tým bola porušená zásada rovnosti zbraní, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že dôvody povinnej obhajoby vo vykonávacom konaní sú uvedené v § 38 Tr. por.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. por. vo vykonávacom konaní, v ktorom sa rozhoduje na verejnom zasadnutí, musí mať odsúdený obhajcu, ak

- a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ide o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase verejného zasadnutia nedovŕšil osemnásť rok,
- c) je vo väzbe, alebo
- d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

V prejednávanom prípade je nepochybné, že okresný súd rozhodoval o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie v rámci vykonávacieho konania na verejnom zasadnutí podľa § 415 ods. 1, systematicky zaradeného do štvrtej časti (vykonávacie konanie) prvej hlavy (výkon trestov) Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu je potrebné na posudzovanie dôvodov nutnej obhajoby aplikovať vyššie citované ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. por. Keďže v prejednávanom prípade neexistoval žiadny z prípadov uvedených pod písmenami a) až d) § 38 ods. 1 Tr. por., okresný súd správne ustálil, že odsúdený v tomto konaní nemusí mať obhajcu. Odsúdený uviedol, že v zmysle § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por. mu mal byť ustanovený obhajca, nakoľko nemá právnické vzdelanie a bola tým porušená zásada rovnosti zbraní. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že nedostatok právnického vzdelania u odsúdeného nezakladá dôvod na povinnú obhajobu podľa § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por., podľa ktorého odsúdený musí mať vo vykonávacom konaní obhajcu, ak sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať. V rámci materiálnej obhajoby sa odsúdený môže obhajovať i sám, pričom sa pri tejto obhajobe nevyžaduje ukončenie právnického vzdelania. Trestný poriadok vymedzuje formálne dôvody, na základe ktorých je nevyhnutné pre zaručenie práva na obhajobu mať v istých zákonom vymedzených prípadoch obhajcu. Pre prípad § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por. pôjde o prípady, keď odsúdený je sluchovo postihnutý, nemý, nevidiaci, s vadou reči zabraňujúcou mu náležite sa vyjadrovať, alebo o odsúdeného, ktorý nevie čítať alebo písať, alebo o odsúdeného, ktorého duševný stav odôvodňuje, aby bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, avšak o tejto skutočnosti nebolo príslušným súdom rozhodnuté, alebo ide o skutkovo zložitý prípad. Nedostatok právnického vzdelania nezakladá dôvod povinnej obhajoby podľa § 38 ods. 1 písm. d/ Tr. por. Preto v uvedenom prípade nemohla byť porušená zásada rovnosti zbraní.

Krajský súd v súvislosti s námietkou porušenia ustanovenia § 415 ods. 3 Tr. por. tým, že nebola dodržaná lehota uvedená v tomto ustanovení, zastáva názor, že nedodržanie uvedenej lehoty nezakladá dôvod na vyhovie návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a taktiež nezakladá dôvod krajského súdu na zrušenie napadnutého rozhodnutia postupom podľa § 194 Tr. por. Podľa § 415 ods. 3 Tr. por. o návrhu podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia. Návrh odsúdeného bol doručený na súd prvého stupňa dňa 19.09.2014, pričom okresný súd rozhodol o návrhu až dňa 24.11.2014, teda po uplynutí tejto stanovenej lehoty. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade ide o poriadkovú lehotu, s ktorou zákon nespája žiadne zákonné následky v súvislosti s rozhodovaním o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného F. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), taktiež bola u odsúdeného splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, ale nebola u neho splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, v kolektíve medzi odsúdenými neboli zaznamenané konfliktné situácie, je pracovne zaradený, pridelenú prácu si plní na požadovanej úrovni, pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovného zaradenia si plní k spokojnosti personálu, pričom počas výkonu trestu mu bola udelená jedenkrát disciplinárna odmena a disciplinárne potrestaný nebol. Podľa názoru krajského súdu okresný súd, vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, však správne vyvodil, že resocializačná prognóza odsúdeného nie je priaznivá s prihliadnutím na vysoké riziká sociálneho zlyhania z dôvodu nízkeho vzdelania, dlhodobej nezamestnanosti, osobnostných charakteristík a hlavne na opakované páchanie trestnej činnosti (majetkovej povahy), za ktorú bol odsúdený (dvanásťkrát) aj nepodmiennečným trestom odňatia slobody a ktoré aj vykonal. V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má mať aj výchovný účel. Ak teda je odsúdený opakovane vo výkone trestu, z tejto nepochybnej skutočnosti je možné logicky vyvodit', že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody odsúdeného zrejme nevedli k náprave v tom smere, aby sa po ich vykonaní opakovane nedopúšťal trestnej činnosti. Preto podľa názoru krajského súdu, okresný súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie dospel k správne záveru, podľa ktorého vzhľadom na správanie sa odsúdeného v minulosti aj napriek súčasnému nezávadnému správaniu sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj výchovný účel a že odsúdený v budúcnosti povedie už len riadny život.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.